11de Jaargang — Curacao den 8n. September 1894 — N° 558

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De ontwikkeling der Katholieke Kerk op politiek en maatschappelijk gebied.

(*Slot*)

Een "nieuwe richting" wenscht de fransche minister van Eeredienst, de heer Spuller, door den Staat tegenover de zich meer en meer ontwikkelende katholieke Kerk in Frankrijk gevolgd te zien.

En waarin bestaat die "nieuwe richting"?

De heer Spuller is een bezadigd man. Hij houdt niet van geweld. In koele berekening zoekt hij zijn kracht. Reeds jaren geleden riep hij als journalist het toenmalige gouvernement zonder ophouden toe: "Bedaard, bedaard! Met geweld wint gij niets!"

Als minister meende hij dit met nog meer nadruk te kunnen doen. "Het Gouvernement — sprak hij in de bekende zitting der Fransche Kamer van den 3 Maart '94 — het gouvernement moet doen zien, dat een groot beginsel alles beheerscht: het beginsel van verdraagzaamheid, van algemeene broederschap, dat doordrongen moet worden van een *nieuwen geest*, om een eind te maken aan zooveel onvruchtbare twisten en alle gemoederen tot kalmte te brengen."

Een storm van verontwaardiging stak op in de Fransche Kamer bij het vernemen van die woorden en bijna tegelijk verhieven zich de heeren Goblet, Brisson, Ricart, Rouanet, Lavy en nog anderen op van hun zetels, om den minister te interpelleeren en verklaring te vragen. De eenige verklaring echter, die hij toen van zijn woorden gaf was deze: "De Kerk is van standpunt veranderd, de strijd moet dus ook van vorm veranderen."

Hierin nu ligt de geheele "nieuwe richting", die de heer Spuller in zijn werk met zorg omschrijft. Met die omschrijving voor zich, ziet men, dat de wensch des ministers is: hetzelfde doel na te streven als voorheen, d. i., altijd verder te gaan in den arbeid tot verwereldlijking der maatschappij in Frankrijk; den geest vrij te maken van allen band, door het dogma gelegd: in elk geval, nooit iets toegeven aan de Kerk.

Ziedaar dus de "nieuwe richting" door den minister beoogd: kalm, verdraagzaam geduldig, hoffelijk, beminnelijk zelfs in zijn vormen zijn, tegenover de Kerk, zonder Haar in den grond der zaak iets toe te geven.

"De *geweldadige* strijd tegen de Kerk, zóó luidde het in de zitting van 3 Maart, heeft de Republiek het meeste kwaad gedaan." En daarom: Laat het aan de radicalen over, de Kerk aan te blaffen. Neen, doen wij haar als welopgevoedde mannen uitgeleide, zonder veel beweging, met handschoenen aan. Bieden wij haar zelfs bescheiden den steun van onzen arm aan. Zóó zetten wij haar met weinig moeite en met eere aan de deur.

Het plan is niet kwaad, maar zou de heer Spuller zelve aan de mogelijkheid eener verwezenlijking ervan gelooven? Het valt te betwijfelen. Uit zijn boek toch spreekt de gegronde vrees, dat de Kerk zich nimmer, noch met noch zonder fijne vormen, uit de maatschappij zal laten verbannen. Hij voelt, dat dit strijden zou met haar goddelijke zending, die alle volkeren omvat. Hij voelt, dat er tusschen Kerk en Staat, in plaats van rust en kalmte immer oorlog zou blijven heerschen, hetzij dan een meer hoffelijke en minder hevige, maar toch altijd een oorlog.

Te erger dan voor den Staat, waar de democratie zich meer en meer ontwikkelt en zich een nieuw vrij standpunt zoekt in de moderne maatschappij. Waar zij in deze richting vooruitstreeft, —en dat streven is niet te bedwingen — daar staat, zoo de Kerk, de godsdienst haar niet leidt, de deur open voor de ontzettendste rampen, die den Staat met verwoesting bedreigen.

Nog eens, de heer Spuller gevoelt dit beter dan één fransch staatsman en daarom durft hij zijn partij te verklaren, dat hij de Kerk niet werpen kan buiten de politieke en maatschappelijke orde van den Staat; dat hij daartoe de macht niet heeft, om wille van de ontzettende kracht, die zij op onze zeden uitoefent, door haar leer en eeredienst; dat hij ten slotte, en dit is zijn meest ware woord, daartoe het recht niet heeft. En na die verklaringen moge de minister zich tegenspreken, en verzekeren, dat hij de bestaande anti-kerkelijke wetten naar de letter zal toepassen, de boven gehoorde bekentenissen klinken te luide en overstemmen alle andere.

Die bekentenissen zijn juist het meest aantrekkelijke in dit boek, om haar waarheid, om haar oprechtheid, om haar nut. Het blijkt daar, dat hij de politieke toestanden in eerlijkheid wilde verbeteren. Achtte hij zelve zich daartoe niet berekend, om zijn verleden, of andere bijkomende beweegredenen, hij gaf in ieder geval voor de jongeren de lijn aan die te volgen hebben, om tot die rust, tot die vreedzame overeenstemming te komen tusschen de Kerk en Staat.

Indien zijn vingerwijzing door die jongeren begrepen wordt, welke een heerlijke morgen van dien vrede zou er dan in Frankrijk aanlichten. Want ook in de katholieke Kerk in Frankrijk is een „nieuwe geest" gevaren. Na het woord van bevrediging door den Paus gesproken, wordt de priester aldaar minder en minder het orgaan, of de verbondene eener politieke partij; priesters en leeken mengen zich meer en meer in het maatschappelijk leven; krachtiger wordt door de geestelijkheid de goddelijke zending vervuld: het rijk van Christus in de zielen uit te breiden. Alles voorbode van een blijde, vredige toekomst, aan welker daging ook de minister op zijne wijze zal meegewerkt hebben.—

Daarom, wat er ook onvolmaakts en tegenstrijdigs in mocht schuilen, de ideeën van den heer Spuller zijn het levend getuigenis eener machtige ontwikkeling. Zijn woord heeft de oorlogskreten der anti-clericalen doen wegsterven; zijn woord doet de tegenstanders der Kerk rechtvaardiger over haar oordeelen; en wekt tot in de verwijderste streken van Frankrijk dien geest op van vrede en bezadigheid, waarvan alleen het ware geluk te hopen is.

Een andere zijde van het anarchisme

Reeds vroeger — schrijft *De Tijd* — hebben wij aangetoond hoe grooten invloed de gebeurtenissen van den jongsten tijd hebben gehad op den franschen radicaal Naquet, die plotseling geheel anders is gaan denken en schrijven dan voorheen.

De *Semaine Religieuse* van Kamerijk vestigt de aandacht op een gelijk geval.

Barthélemy Saint-Hilaire was minister onder Ferry en heeft ijverig medegewerkt aan het ontchristelijken en verleeken der scholen en gasthuizen.

Men herinnert zich, zoo zegt de *Semaine Religieuse*, hoe die minister, misbruik makende van de achteloosheid van den ouden senator Baze, — *quasi* om hem te helpen —diens stembriefje wierp in de urn waarin de stemmen vóór een laïcisatie-wet werden verzameld.

Hiertegen is toen terstond krachtig geprotesteerd door de senatoren De Laveinty en De Trèvenue. Het kwam echter den minister Barhtélemy voor, iets geoorloofds te zijn, dat men de meerderheid vóór een anti-godsdienstige wet verkrijgt door een stembiljet, dat een christelijk man in vertrouwen overreikt, in de verkeerde bus te werpen. Hij "verontschuldigde zich" met te zeggen, dat de wet zóó goed was en zóó noodig, dat men haar invoering met alle middelen mocht bevorderen.

Ook heeft men nog niet vergeten welke positie deze minister innam bij de behandeling van het wetsontwerp op de afschaffing van de verplichte zondagsrust.

In de Kamerzitting van 25 Mei 1880 zeide de heer Barthélemy Saint Hilaire, dat hij als philosoof en als

---

FEUILLETON

E cama-pará peligrosa

Continuación

¡ Cieloe santoe ! ¿ Ta desparecé e retrato a desparecé ó ta e cama ta mové ?

Mi ta bira droemi pechoe arriba, keda ta mira na laria. ¿Ta loco mi ta? ¿ó boerachi? ¿ó ta sonjá mi ta sonjá? ¿Ta realmente asina koe cieloe dje cama ta zak bahá poco poco sin hende tende mes?

Pa un instante toer mi sanger a paralizá den mi vénanan. Mi a keda morto di susto ora mi a ripará koe verdaderamente cieloe dje cama ta zak más i más i koe bien pronto lo él primi mi hogá. Na e momento aljí mi ta sintí instinto di conservación i na mes tempoe forza pa mi salvá mi curpa, pasobra ainda no ta laat. Ketoe ketoe mi ta bahá fô dje cama, bisti mi panja. Caba mi ta caí sinta riba un stoel, ta mirá com cieloe dje cama ta zak bini abao. Mi a keda completamente encantá. Si na e momento aljí mi por a tendé paso di hende mi tras, lo mi no tabatin ánimo di draai mirá, i si de repente por a presentá mi un medio di huí bai, lo mi no por a haci uso di djéle Ta como si fuera toer mi facnltad a concentrá den mi wówonan.

E cieloe di cama ta bahando, bahando semper más i más, por fin él ta zak te riba e cama i él ta ser asina duroe primi riba dj'éle koe mi no por a hincá un de meimei di nan dos. E ora aljí mi a mira koe e cieloe ta consisti di un matrás diki, anchoe, i rondó di dj'éle él ta adorná coe franjá koe ta cologá. Den su meimei tin un schroef grandi di paloe koe visiblemente ta mandá e matrás abao. E aparato terrible ta mové sin di más mínimo alboroto.

Inmóvil mi a keda sintá i apenas mi por a tribi halá rosea, ma mi a eoeminsá ta bini na mi mes atrobé i mi a comprendé toer e complot abominable trama contra mi.

Evidentemente nan a mesclá algun dormitivo den e koffie koe mi a bebé. Sin embargo e dosis mester tabata ó masjá poco ó masjá fuerte, pasobra na tal caso semejante médionan ta perde toer nan efecto. ¿ Cuántoe hende koe a yegá di ganá mes cos coe mi i koe a bai droemi riba e cama alji, no a ser axfixiá pa e maquina maldita? E idea só dj'esai tabata haci mi temblá.

E ideanan aljí, sin embargo, a desvanecé, ora mi a mirá e cieloe di cama ta bolbé subi ta bai arriba. Sigur e bribonnan ta soponé koe nan victima mester ta morto caba. Ketoe ketoe i poco poco e aparato horrible ta sigui subi, te ora él a yegá na su lugar atrobé. Bo no por a mira nada nada más, ni buracoe ni schroef.

E ora alji noemá idea di huí bai a coeminsá drentá mi. Si pa di más mínimo alboroto mi largá nan sinti koe nan atentado pa matá mi, a malográ, siguramente e asesinonan lo penetra coe violencia den e cuarto. Pa huí, atravesado e cas koe mi no conocé, i koe mi por perdé adén, lo ta grandísima locura. Unico medio koe ta sobrá mi ta e ventana.

E cuarto ta (esai mi sabi, pasobra ta un trapi sô mi a subi) na promer piso. Ora mi kier a habri e ventana, mi mánoenan tabata temblá. Cualquier alboroto por a perdé mi pa semper. Dios gracias, e ventana a habri fácilmente sin ni soná.

Ma ora mi a mirá p'afó, mi corazón a bai te bao mi piá. E piso tabata masjá haltoe: si mi para boelá abao, indudablemente lo mi desgraciá mi curpa.

Mirando coe atención, mi ta observá koe cerca i á lo largo dje ventana tin un pipa diki ta coeri bahá te abao na calja. Bendito sea Dios, mi dici. Coe un poco di animo lo mi ta salvá.

Sin perdé un instante, mi ta sacá mi un pía over di ventana, ma e ora aljí mi ta cordá koe mi placa a keda bao di mi coesinchi. Resuelto koe no solamente mi persona, ma ni mi placa tampoco lo caí na poder dje bribónnan, mi a bai cogéle, maréle bon na mi curpa. Caba mi a bolbé subi e ventana, cogé e pipa tené coe toer prudencia i largá mi curpa vier abao poco poco, di suerte koe después di algún minuto mi a haljá mi, kitando algún rasca chiquito na mi man i pia, sano i salvo para abao na calja.

Inmediatamente mi a pegá galopi coeri bai na un warda di polis aljí cerca. Ora koe, nervioso i sin rosea, mi tabata contá e inspector di polisnan kiko a pasá mi, e homber, mirando mi mitar bisti, sin sombré, a toemá mi pa un hende loco, ma ora mi a tranquilizá un poco i

socioloog het zeer billijk vond, dat er een wet was, die een bepaalden rustdag in de week aangaf voor allen. Maar hij zou stemmen vóór de afschaffing der zondagrust, omdat deze een religieus karakter heeft. Ziehier zijn woorden: "Ik geloof, dat de oppositie tegen het wetsontwerp uit niets anders voorkomt dan uit godsdienstige gevoelens, die men wil trachten te doen heerschen, en daartoe wil ik niet medewerken."

En thans? Thans wil hij die godsdienstige gevoelens, welke hij vóór vijftien jaren zoo verachtte, weder in eere brengen. Hij schrijft in den *Figaro*:

"Onze krachtigste verdediging tegen de binnenlandsche, en ook de buitenlandsche vijanden zal bestaan in te bewerken, dat de goede geest in Frankrijk weder levendig wordt, dat het godsdienstig leven weder wordt opgewekt! En niettemin treedt men vijandig op tegen een godsdienst, die aanspoort tot de meest edele daden, die tot de armen zegt: "Gij moogt niet stelen!" tot de geweldenaren:"Gij moogt niet dooden!" tot de egoïsten: "Hebt uw naasten lief als u-zelven!"

Er moet wel een zeer groote verandering in de gedachten van dezen staatsman zijn teweeggebracht door het zien van de daden, die de anarchisten—zonder godsdienstig gevoel—bedrijven.

Het is zeker gelukkig, dat dit verschijnsel tegenwoordig bij zoovelen valt op te merken; jammer is het maar, dat voor dergelijke bekeeringen zulke ontzaglijke middelen noodig waren.

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Op den verjaardag der Koningin ontving de HoogEdelGestr. Heer Mr. H. Barge, Gouverneur dezer Kolonie per telegraaf het bericht, dat hij begiftigd was met de *Orde van den Nederlandschen Leeuw*.

Onze hartelijke gelukwenschen zij H.Ed. Gestr. met deze hooge onderscheiding aangeboden.

Wij gaven in ons vorig nummer ons voornemen te kennen nog op het volksfeest gegeven op den verjaardag onzer geeerbiedigde koningin terug te komen.

Met opgewektheid, zeiden wij, werd het gevierd. Niet als of die van dien aard geweest is, dat zij geheel en al onze goedkeuring kon wegdragen, daartoe sloten meerdere nummers in het program den weg af.

Daar was vooreerst de opening der feestelijkheden des nachts om 12 ure met een kanonschot en een optocht. Tegen een optocht zelf hebben wij niets, maar het houden daarvan op dat uur in den nacht, dat wil ons minder geschikt voorkomen. Wij Wij betwijfelen het dan ook of de Hoogedelgestrenge Heer Gouverneur zich met dit bezoek op dat uur vereerd gevoelde. En daarenboven, waaruit bestond die optocht.

Eenige jongelieden uit den netten stand voorafgegaan van het muziekkorps van het garnizoen hadden het plan gevormd om zich in feestelijken optocht door de voornaamste straten der stad te begeven en den Heer Gouverneur de eerste hulde van den feestdag te brengen. Nu, dit is op zich zelf niet afkeurenswaardig. Wat er zich hier echter onafscheidelijk mee verbindt is, dat het getal belangstellenden — in den regel van de minste soort — bij zulke gelegenheden zoo aangroeit, dat van de kern, die eigenlijk den optocht houdt, weinig meer te bespeuren en een zeer opgewekte vrouwenmassa het meest in het oog valt.

Kan zulk een plechtigheid de feeststemming verhoogen? Integendeel, ieder fatsoenlijk man moet diep gekrenkt zijn in zijn gevoel van zedelijkheid. Wij behoeven dit niet nader aan te duiden. Daarbij in plaats van de feeststemming te verhoogen vermindert zulk een optocht die. Hoevelen zwierven niet den geheelen of halven nacht rond zich zelf onbekwaam makende, om den volgenden dag in gepaste vroolijkheid te genieten van hetgeen het program beloofde

Want dit program- het vuurwerk inbegrepen—was keurig. Ook de kinderen—onze koningin is immers nog een kind — zouden mee genieten; en hiermede komen wij op een ander punt, waaraan wij evenmin onze goedkeuring kunnen hechten.

Het is licht te begrijpen, dat niet alle arme schoolgaande kinderen, zelfs niet van het stadsdistrict alleen, ter feestviering kunnen uitgenoodigd worden. Van daar dat andere jaren door de feestcommissie voor iedere arme meisjesschool een zekere som ter tractatie voor de kinderen werd afgezonderd.

Was die nimmer overgroot — en dit behoeft ook niet — dit jaar was er geen verhouding tusschen de meer dan 700 schoolgaande meisjes en de f 15, die de Eerw. Zusters voor haar tractatie ontvingen. Neen, dan trof de ZeerEerwaarde Directeur van het R. K. Jongensweeshuis van S. Rosa, het beter. Zijn Eerwaarde werd van wege de feestcommissie f 25 toegezonden om de weesjes ter eere van de Koningin te onthalen.

Het geval wilde—schrijft ons de Zeer Eerwaarde Directeur—dat deze welkome gave mij juist geweerd, terwijl de Heer C. Ulder de gewone repetitie der weezen leidde—. Aanstonds werd deze onderbroken om ter eere der Konningin een hartelijk Wien Neerlandschbloed uit volle borst aan te stemmen.

Allen verging het echter zoo gelukkig niet.

De jongens der armen scholen waren ook wel ter feestviering uitgenoodigd, maar met minder bevredigenden afloop.

In het gymnastieklokaal zou voor hen de tooverlantaarn vertoond en een versnapering uitgedeeld worden. Half zeven was het aangewezen uur daartoe.

De jongens der R. K. armen scholen trokken onder geleide hunner respectieve hoofden naar genoemd gebouw. Zij vonden daar reeds de kinderen der beide landsscholen.

Op de ontvangst van zooveel kinderen scheen men echter niet voorbereid, hetgeen bleek uit de afwezigheid van ieder lid der feestcommissie en tevens van alle licht, dat in de groote zaal, waar jongens en meisjes bijeen waren, zoo onontbeerlijk was. Nu zal men zeggen dat de vertooning der tooverlantaarn niet overdag kan geschieden; maar van die vertooning was ook op het aangekondigde uur geen spraak. En niemand was er om die te vertoonen.

Een der onderwijzers waagde toen een poging, om de kinderen nog iets te zien te geven, doch moest daarmede weldra eindigen.

Het is dan ook niet te verwonderen, dat de hoofden der katholieke scholen met hunne leerlingen om kwartier na zeven uur vertrokken, aangezien en noch van vertooning der tooverlantaarn noch van uitdeeling der versnaperingen iets kwam.

Wij zullen de laatsten zijn om de Feest-commissie over het mislukken van dit nummer van het program lastig te vallen. Zij had dien dag toch de handen overvol. Ook blijft het altijd moeielijk het allen en ieder naar den zin te maken. De fouten echter waar wij op wezen, waren gemakkelijk te vermijden geweest, indien men wat de tractatie der kinderen betreft vroegere gewoonten gevolgd had en het feest op den dag en niet te middernacht hadde geopend. De feestelijk stemming ware er niet minder om geweest.

De heer L. Salcedo is alhier tot *Agent Consulair* van Frankrijk benoemd.

Wij feliciteeren hem met deze benoeming.

De Nederlandsche Schoener Gouverneur van den Brandhof vertrekt Maandag den 10n. dezer, naar de eilanden Saba, St. Eustatius, en St. Martin N. G.

De mails zullen op den vertrekdag om 2 uur des namiddags gesloten worden.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Juan B. Diaz, Mario A. Cook, Eduardo Pepper, Teofilo Camargo, Jeannette Bos Peiliker, Ephriem Curiel, Rafael Adrian, Clementino Bienvinir, Anita Rodriguez, Maarschalk & Co., Magaret Fleming, Carlos Effer.

NEDERLAND

— Bij het uitbreken van den oorlog tusschen China en Japan heeft de Nederlandsche Regeering aan de oorlogvoerende Mogendheden haar voornemen bekend gemaakt, om met betrekking tot dien oorlog de strengste onzijdigheid te handhaven. De Regeering herinnert den Nederlanders—ook, voor zooveel noodig, aan die welke in den vreemde zijn gevestigd — dat zij zich behooren te onthouden van elke handeling, die in strijd met de Nederlandsche wetten of het volkenrecht gepleegd, zou kunnen geacht worden vijandig te zijn aan eene der oorlogvoerende Mogendheden of met strenge onzijdigheid niet te strooken. Het is hun aanbevolen de werkelijke blokkade en andere overeenkomstig het oorlogsrecht gebruikelijke maatregelen der oorlogvoerende Mogendheden te eerbiedigen en zich daaraan te onderwerpen, en niet toegestaan voor de legers en zeemacht dier Mogendheden te werven, tot de uitrusting van hare oorlogsschepen mede te werken, transportschepen en oorlogscontrabande aan haar te verstrekken en voor haar te vervoeren en kaapvaart of buitenhandel uit te oefenen. De Regeering waarschuwt hen, dat zij slechts dan op hare bescherming en tusschenkomst te hunnen behoeve kunnen rekenen, wanneer zij hunnerzijds zich zorgvuldig onthouden van elke schending van de neutraliteitsplichten. Bij miskenning dier plichten zullen zij zich blootstellen aan schade, moeilijkheden en vervolgingen voor den Nederlandschen of vreemden rechter.

— De Khedivé van Egypte is Donderdag (9 Aug.) te 's Hage aangekomen uit Franfort en afgestapt aan het Hôtel des Indes. Hij is vergezeld o. a. door den Secretaris-generaal van zijn Europeesch Kabinet, zijn eersten adjudant en zijn chef van het vertolkingsbureau. Abbas-Pacha maakte daarna een rijtoer door het Haagsche bosch, alwaar hij het Paleis bezichtigde.

BUITENLAND

Rome.— De Amerikaansche pelgrims zijn Maandag 19 Aug. te Rome aangekomen. Woensdag-morgen woonden zij in het Vaticaan de H. Mis bij, die Z. H. de Paus voor hen opdroeg. 'sMiddags verleende Z. H. hun eene audiëntie.

Italie.— De in Italië herhaaldelijk aan gekondigde bestuurs-hervormingen tot wegneming van het tekort op de Begrooting blijken voor een deel ook weder tegen de Katholieke Kerk gericht te zijn. Crispi, die het weleer aan de Katholieke vorsten van Napels, Toscane, Modena en Parma verleende recht van „placet" bij bisschopsbenoeming ook voor zijn gouvernement meent te mogen handhaven, en daarom nog steeds aan 32 bisschoppen het exequatur weigert, wil nog een stap verder gaan, door geheel eigenmachtig, althans zonder medewerking van den H. Stoel, een aantal bisdommen op te heffen, nl. Ceneda, Concordia en Feltre in de Venetiaansche landen; Albenga, Bobbio, Brugnato en Noli, Guastalla, Carpi enMonantola, in Emilia; Cervia en Sarfina, in de Romagna; Umana, Treia, Matelica, Tolentiano, Montalto, Cingoli, Recanati, Pergola, Montefeltro en Urbanica, in de marken: Città del Piave, Poggio, Mirteto en Amelia, in Umbrië; Acquavendente, Alatri, Crista, Castellana, Galese Corneto, Sutri, Segre, Piperno en Toscanella, in de onstreken van Rome en nog eenige andere in Zuid-Italië. In het geheel zijn er in Italië 305 diocesen, en de H. Stoel zelf zou meent men, niet ongenegen zijn eenige der kleinste op te heffen, zoo dit niet met uiterst groote moeilijkheden gepaard ging, waarvan Crispi geenerlei begrip heeft. In ieder geval mist hij te eenenmale het recht om, buiten den H. Stoel om, bisdommen af te schaffen, te splitsen of samen te trekken en....misschien van de opgehevene ook nog de goederen te naasten, wat volgens sommigen tevens in zijn bedoeling moet liggen!

— Uit Rome seint men aan het *Journal des Débats* dat aldaar meer dan 40 anarchisten zijn gevangen genomen. De gevangenissen te Rome zijn zoo gevuld, dat voor de nieuwe gevangenen daar geen plaats meer is en zij verdeeld zijn over de gevangenissen te Napels en te Civita Vechia.

— Prof. Lombroso, de bekende, gevoelige criminalist, zal een werk uitgeven over het anarchisme. Hij bespreekt daarin ook de de maatregelen, welke volgens hem genomen moeten worden, ter bestrijding daarvan. De doodstraf wenscht hij niet toegepast te zien dan op personen, wier bestaan het leven van vele brave lieden in gevaar brengt. Als het meest afdoend stelt hij voor: het volk vrijheid te geven tot manifesteeren tegen de anarchisten, desnoods met daden van geweld, en zoo te bestrijden met mannen uit de kringen, waarin zij de meeste volgelingen aanwerven—een soort van vogelvrijverklaring dus, en naar veler oordeel een geneesmiddel, dat wel eens even erg, zoo erger zou kunnen worden dan de kwaal.

Frankrijk.— De onthullingen van den heer Vitrac Desroziers betreffende de door het ministerie Dupuy in het werk gestelde pogingen tot omkooping van den heer Drumont, schijnen toch wel waarheid te behelzen. Dit blijkt op de eerste plaats hieruit, dat geen der daarbij betrokken personen zich aan een logenstraffing hebben gewaagd.

Om zekerheid te hebben heeft het *Journal* den heer Dupuy, die bij zijn schoonvader buiten zijn vacantie doorbrengt, een interviewer op zijn dak gestuurd. De premier heeft geen ja of geen neen willen zeggen, doch verklaarde alleen, dat de *Figaro* er

---

koe mi a larguéle weitá e placa, mi a ripará koe él a coeminsá ta scuchá mi coe más atención, i apenas mi a cabá di contéle mi aventura, él a ordená seis polis di acompanjéle i él a suplicá mi di bai moestréle ta na oenda.

Pronto nos a yegá n'e cas. Dos polis a keda pará di warda su delanti i e inspector, batiendo porta coe cabez di su spada, a gritá: "! Habri porta, na nomber di lei!"

Unbé porta a habri: Den un fregá di wowo nos a penetrá den e cas i nan a arrestá e homber koe a habri porta. Tabata e mes un di aspecto militar koe a resulta ser donjo dje establecimiento. A más di dj'éle nan a arrestá també e banquero i un muger koe tabata biba den dje cas.

Dj' alji mi a hibá e inspector na e cuarto koe mi a ocupá, i dos di su polisnan a coeminsá ta busca e iugar fô di oenda nan ta maneja e aparatö diabólico. Nan ta bin halja entre vloer dje cuarto riba es un di mi i zolder di mi dormitorio un gran espacio habri, den dj'éle un sorto di pipa di heroe bon hunta coe smeer, i alji ta sintá e schroef coe ta mandá e cieloe di cama abao. Hinter e aparato t'asina simple, koe e dos polisnan koe a miréle pa promer bê di nan vida, a ponéle inmediatamente ta trahá i mi a keda ta sodá frio di susto ora mi a mira e máquina siniestra ta bolbé bahá.

—"Bo a salvá milagrosamenté," e inspector dici coe seriedad.

Na principio e dos homber i e muger a busca modi di nengá toer cos, ma ora nan a ripará koe esai lo no a sirbi nan di nada, nan a haci un coufesión completa.

E dos bribónnan a ser condená na heroe pa hinter nan vida i e muger na diez anja di prisión.

Mi aventura tabatin dos bon consecuencia. Na promer lugar él a favorecé abolición di toer cas di wega i en segundo lugar él a inspirá mi un horror saludable pa toer lo ke ta na relación coe hungamente di placa ó wega koe ta suerte ta decidi. Nunca mi por mira un banki di wega sin koe recuerdo dje terrible cama-pará drentá mi i pone mi tembla di cabez te na pia.

FIN.

veel geld voor over moet hebben, om dergelijke stukken te krijgen en openbaar te maken.

Men zal dit toch niet voor een démenti aanzien?

— Mevrouw Carnot, die met hare beide zonen Vrijdag het graf van haren man in het Pantheon heeft bezocht, heeft een prachtigen krans, gevormd door twee palmen van massief zilver, die haar door den gemeenteraad te St. Petersburg was toegezonden, op den grafkelder nedergelegd. Het graf is Zaterdag door meer dan 10,000 personen bezocht. — De *Temps* maakte de 18e lijst openbaar van ingekomen giften der Fransche vrouwen, tot stichting van een filantropische inrichting, als een hulde ter nagedachtenis van Carnot. Deze lijst wijst een som aan van 7955 francs; het totale bedrag der ingekomen giften bedraagt thans 78,703 francs.

— Te Parijs is Vrijdag de onherstelbare (!) Panamaheld Cornelius Herz door de rechtbank veroordeeld wegens oplichting en geldafpersing van wijlen baron De Reinach, tot 5 jaren gevangenisstraf.

Duitschland.—Keizer Wilhelm is op zijn jacht Hohenzollern naar Cowes vertrokken, om de zeilwedstrijden bij te wonen en daarna een bezoek te brengen aan Koningin Victoria, zijne grootmoeder. Niet onmogelijk wordt het geacht, dat Z. M. van Engeland uit, een uitstapje maakt naar België, om de tentoonstelling van Antwerpen te bezoeken.

— Tusschen den rijkskanselier Caprivi en den minister van financiën Miquel was sinds jaar en dag een papieren oorlog in het geniep gevoerd, maar thans is hij openlijk geworden. De *Norddeutsche*, blijkbaar door Caprivi geïnspireerd, klaagt over het stelselmatige ophemelen van één minister, alsof alle andere niets waard waren, en acht dit schadelijk voor het aanzien der Regeering. Het blad spreekt dan ook de verwachting uit dat de minister van financiën, „die onmogelijk zulk een overdreven ijver zijner officieuzen kan goedkeuren, daaraan paal en perk zal weten te stellen." En als die uitval door verschillende bladen als rechtstreeks tegen Miquel gericht werd besproken, kwam de *Nordd.* den volgenden dag met een nog krasser artikel, waarin zij ontkende den minister persoonlijk te hebben aangevallen en er op laat volgen dat haar artikeltje slechts „één eerste schot van tegenweer was na honderden schoten van het vijandelijk leger." Een waarschuwing tegen de voor de goede orde en de Monarchie zoo schadelijke „ophitsers" kan toch geen aanval heeten. En dan somt zij eenige tegen den rijkskanselier gerichte artikeltje van de *Hamb. Corresp.* en anderen op, „die zoo scherp afstaken bij den tot een walgelijk uiterste opgevoerden lof voor de onmetelijke verdiensten van een anderen minister." Zulk een onafgebroken intrigueeren tegen den rijkskanselier, zegt zij, zulk een „ellebogen-politiek" en „kunstmatig aankweeken van ministerieelen naijver" is niet alleen zeer onverkwikkelijk, maar verlamt ook den samenhang der partijen en de kracht der Regeering tegen de revolutionairen. Juist tegenover hen — zoo besluit het merkwaardige officieuze artikel — zijn nauwe aaneensluiting en samenwerking noodig en mag vooral de zelfsdiscipline niet verzuimd worden. Niet zonder spanning verbeidt men den afloop van dezen strijd van man tegen man, zooals sedert Eulenburg's afmaking door Bismarck (in het door den regeeringscommissaris Rommel voorgelezen schrijven in den Rijksdag) niet meer is voorgekomen. Het heeft er veel van, of ditmaal Miqueltje ook „gerommeld" moet worden.

— Het nieuwe gebouw van den Duitschen Rijksdag te Berlijn zal in October zoover gereed zijn, dat de volksvertegenwoordiging er hare zittingen kan houden. Er zullen echter nog wel een paar jaren verloopen voor het geheel voltooid is. De bouwmeester Wallot heeft zich slechts noode geschikt naar het bevel van de „Rijksdagbouwcommissie" om zooveel haast te maken. Volgens hem moest men niet op een paar jaren zien bij zulk een monumentaal gebouw, dat een soort van hoogeschool voor de Duitsche bouwkunst moest zijn — zóó iets als de paleizen van Fontainebleau en Versailles voor de Fransche bouwkunst zijn geweest.

— De Berlijnsche *Neueste Nachrichten* bevat een ingezonden stuk uit de beurskringen, waarin wordt beweerd, dat de socialisten in hun bierboycott aldaar worden gesteund door de beursmannen, ten einde te kunnen drukken op den koers van aandeelen in brouwerijen.

— De correspondent van de *Frankfurter Zeitung* te Nisch houdt vol, dat de daar gevatte anarchist geen Poolsche landlooper, maar wel degelijk de beruchte Jalokowsky is, die onder den naam Von Sternberg te Luik de dynamiet-aanslagen pleegde. De man werd uitgeleverd aan de Russische politie, welke hem naar Salonika bracht. Van daar zou hij per stoomboot naar Rusland worden gebracht. In den nacht wist de anarchist echter te ontsnappen uit zijn gevangenis en aan boord te komen van een Amerikaansch schip, welks gezagvoerder weigerde hem aan de Russische politie uit te leveren en in zee stak. Nu deze bijzonderheden bekend zijn, wordt het ook begrijpelijk, waarom de Belgische regeering nog een premie van 10,000 fr. op zijn in-hechtenisneming moest uitloven.

Rusland. — Blijkens een telegram uit St-Petersburg is grootshertog Nicolaas Michaëlowits, die dezer dagen in het huwelijk trad met grootvorstin Xenia, de oudste dochter van czaar Alexander, ternauwernood aan een ernstig gevaar ontkomen.

Na voltrekking van het huwelijk reed het jonge paar naar het paleis Ropschinski, dat tot hun woning was ingericht. Ter eere van het huwelijk staken eenige personen vuurwerk af. De paarden van het rijtuig werden schichtig en maakten een zijsprong, waardoor het rijtuig in een sloot geraakte. Grootvorstin Xenia, die bij den val uit het rijtuig werd geworpen en de grootvorst kwamen met eenige schrammen en lichte kwetsuren vrij, maar de koetsier werd ernstig gewond. Het ongeval gebeurde op eenigen afstand van het keizerlijk paleis Peterhof.

— Alweer is een ernstige mijnramp te melden, nu in Polen. De correspondent van de *Frankfurter Zeitung* te Warschau meldt 11 Aug.: "Ten gevolge van een gasontploffing staan de steenkoolmijnen der Fransch-Italiaansche bank te Dombrovo in brand. Er bevinden zich meer dan honderd werklieden in de mijn, aan wier redding men wanhoopt."

Turkije. — De inwoners van Konstantinopel zijn nog niet bekomen van den schrik, welken de aardbevingen veroorzaakt hebben. Zij vreezen voor een nieuwe ramp, aangezien nog voortdurend zwakke schokken gevoeld worden en hebben daarom geweigerd het bevel op te volgen, dat door de Regeering uit vrees voor besmettelijke ziekten uitgevaardigd is om hun huizen weder te betrekken. Volgens de nieuwste schattingen zij bij de aarbevingen 450 tot 500 menschen ongekomen.

Oostenrijk - Hongarije. — De Vorst-primaat van Hongarije, graaf Vaszary, heeft tegen den 17en Augustus de bisschoppen tot eene bijeenkomst te Budapest opgeroepen, met het doel den kerkelijk-staatkundigen toestand te bespreken. Daarna zal hij in September met nog twee andere Bisschoppen een onderhoud hebben met Keizer Frans Jozef over het zelfde onderwerp.

— In de laatste algemeene vergadering van den Czechischen Katholiekendag, die dezer dagen te Brün is gehouden, zijn de volgende besluiten genomen. In het eerste besluit wordt de wenschelijkheid betoogd van de verandering der schoolwetten, in dezen zin, dat elke twijfel en alle dubbelzinnigheid over de zelfstandigheid der Kerk in de scholen, op godsdienstig gebied worde weggenomen. Het godsdienstonderricht moet worden uitgebreid en de invloed der Kerk op de school worden versterkt. Een tweede besluit drukt het belang uit van de oprichting van de kindertuinen en bewaarscholen, die in christelijke zin moeten worden geleid. Verder wordt verlangd dat ook in de herhalings- en vakscholen de opleiding op godsdienstigen grondslag zal staan. Verder moet in Moravië een Czechische universiteit met christelijk karakter worden opgericht. Ook over sociale vraagstukken zijn besluiten genomen. Voor de werklieden in de mijnen en de scheikundige fabrieken wordt een arbeidsdag van acht uur genoeg geacht, voor de overige een dag van tien uur. De gouden standaard moet worden vervangen door den zilveren, met uitgave van bankbiljetten. Voor de werklieden wordt algemeen stemrecht voor de Kamers van Arbeid gevorderd. Andere besluiten betreffen de oprichting van afzonderlijke Kamers van nijverheid en van boerengenootschappen. Weer andere hebben betrekking op de verkiezings-campagne, de pers, de heiliging van zon- en feesdagen, op letteren, kunst en wetenschap.

Griekenland. — Als een koopman failliet gaat, dan zorgt de wet, uitgevaardigd door den staat, waarvan hij deel uitmaakt, dat hij zijn verplichtingen ten minste nog zooveel mogelijk nakomt, legt beslag op zijn vermogen en past op, dat er niets wordt uitgegeven voor een ander doel dan bevrediging der schuldeischers. Maar wanneer een Staat zelfs failliet gaat, is het anders: dan kunnen de andere Staten niet veel anders doen dan boos worden op den nalatigen schuldenaar, en zeggen, dat het een schandaal is, en niets meer met hem te maken willen hebben. Zoo ongeveer trad eerst Duitschland en zullen nu ook Frankrijk en Engeland mee optreden tegen Griekenland. Het schijnt, dat vooral in Duitschland veel de Grieksche Staatspapieren geplaatst zijn, want de Duitsche bladen, met name de *Vossische Zeitung*, zijn geweldig boos op Griekenland. Men moet de gezanten terugroepen, zegt het blad, maar voegt er zelf bij, dat dit misschien niet veel geven zal en dat een minister als Tricoupis vrij ongevoelig zal blijken voor deze manier van te toonen dat men uit zijn humeur is. Een gezamenlijke demonstratie van de vloten van Engeland, Frankrijk en Duitschland zal misschien beter helpen, maar men zou met eenigen grond kunnen vragen of een failliet, als er eens geen wet op het faillissement bestond, erg bang zou zijn voor een paar gewapende politie-agenten, die om zijn huis heenliepen, maar niet binnenkwamen en ook van hun recht geen gebruik maakten. De *Temps* heeft er eenige dagen geleden aan herinnerd, dat Frankrijk door zijn gezant uit Lissabon terug te roepen, Portugal eenige jaren geleden aan het verstand heeft gebracht, dat het toch niet aanging zich aan zijn verplichtingen niet gelegen te laten liggen. Griekenland, heeft de *Temps* niet onaardig opgemerkt, is noch groot, noch sterk, noch rijp genoeg om zich de weelde van een staatsbankroet te veroorloven. Het is te verwachten, dat Griekenland zoo verstandig zal zijn de groote mogendheden niet tegen zich in het harnas te jagen, ook al is het zeker, dat zij toch niet tot een aanval zouden overgaan.

Servie.—Op het Balkan-schiereiland blijven Bulgarije en Servië nog altijd de aandacht trekken, omdat beide landjes wegens den toestand, waarin ze verkeeren, en de positie, die ze innemen, een voortdurende bedreiging blijven voor den Europeeschen vrede.

Vorst Ferdinand van Bulgarije wacht, zooals men weet, altijd nog op de sanctie van den Russischen czaar, die in Turkije met zijn abon-dependenties graag den voogd speelt. Tot dusver is die sanctie nog niet gekomen, maar men begint er toch goede hoop op te krijgen. Dat de groote Russenvijand Stamboelof van het politieke tooneel is afgetreden, moet den czaar zeker genoegen gedaan hebben. Van den anderen kant heeft Zankof, de leider der Russischgezinde partij in Bulgarije, te kennen gegeven, dat hij en zijn aanhangers bereid zijn, den "Coburger" te erkennen. Wordt dit bericht bewaarheid, dan kan men er zeker van zijn, dat Zankof in overleg met Rusland handelt, en dit laatste ook besloten is zijn verzet tegen vorst Ferdinand op te geven. Voor de rust van het landje was het zeker wel gewenscht, dat de Russische czaar zijn vijandige houding liet varen.

De ex-koning van Servië, Milan Obrenowitz, heeft te Weenen een langdurig onderhoud gehad met graaf Kalnoky, den Oostenrijkschen minister van Buitenlandsche Zaken. Wat tusschen beide mannen besproken is, weet men natuurlijk niet, maar men fluistert, dat tusschen Oostenrijk en Servië een reeds in 1882 gesloten conventie vernieuwd is volgens welke Servië aan Oostenrijk het ongestoord bezit van Bosnië en Herzegowina waarborgt, terwijl Oostenrijk tot handhaving der dynastie Obrenowitz in Servië zal meewerken en genoemd land uitbreiding van grondgebied door aanhechting van een gedeelte van Macedonië zal zien te bezorgen.

Verder heeft de ex-koning Milan verklaard, dat hij zich voorgoed in Servië denkt te vestigen. Als hij dan den boel maar weer niet in het honderd schopt.

Japan.— 10 Aug. zijn de Chineezen en Japanners weer met elkander slaags geweest, doch ditmaal waren de laatsten niet zoo voorspoedig, maar werden met bebloede koppen teruggeslagen. De Japansche vloot beproefde den aanval op de Chineesche havens Wei-hai-wei en Pont Arthur, beide van groote beteekenis, omdat zij den toegang tot de golf van Petsjili beheerschen, en waren de Japanners in hun opzet geslaagd, de weg naar Tientien en Peking voor hen had open gelegen en zij zonder slag of stoot de belangrijke haven Tsjifoe hadden kunnen bezetten.

De aanval op Wei-hai-wei geschiedde door vier Japansche kruisers en een aantal kleinere schepen, en scheen een gunstigen uitslag te doen verwachten, omdat het Chineesche eskader niet bij de hand was.

Doch de Chineesche soldaten op de forten waren waakzaam en openden uit hun kanonnen een zoo hevig vuur op de Japansche schepen, dat deze genoodzaakt waren het hazenpad te kiezen. Een tijdje later kwamen ze echter terug, doch nu zonden de Chineezen er hun torpedo's op uit en daar hadden de Japanners zooveel respect voor, dat ze nogmaals den aftocht bliezen.

Bij hun aanval op Port Arthur waren de Japansche schepen, 21 in getal, al niet gelukkiger. Ook hier moesten ze hun heil in de vlucht zoeken en bewees de bezetting, dat de Chineezen niet zoo nietswaardige soldaten zijn, als ze door sommigen zijn afgeschilderd.

De met de mail te San Francisco ontvangen berichten deelen mee, hoe de oorlog eigenlijk begonnen is. De aanleiding blijkt feitelijk een kleinigheid te zijn geweest. De Japansche gezant in de hoofdstad van Korea, Seoel, die voorgaf, dat hij daar niet langer veilig was, nam een gewapend geleide mee, toen hij zich naar het paleis van den koning begaf, om met dezen een onderhoud te hebben. De lijfwacht van den Koreeschen vorst vuurde op het geleide van den gezant, waardoor een kort, maar uiterst hevig gevecht ontstond. De Japanners forceerden den toegang tot het paleis, stelden zich daar als heer en meester aan en installeerden er zelfs den vader des konings als regent. De koningin riep hierop de bescherming van den Russischen gezant in, die er zich met een belofte afmaakte, terwijl de koning zich tot den keizer van China wendde, men weet met welk gevolg.

Van beide zijden zet men de wapeningen met kracht voort. Zoo moeten nu weer 12000 Japanners te Foesan en 8000 te Yoeënsan geland zijn, welke beide korpsen zich te Seoel zullen vereenigen, om het binnendringen der Chineezen, die van het Noorden komen, te beletten.

De Chineesche onderkoning Li Hoeng Tsjang berekent daarentegen,

ondanks de bezwaren van het transport, vóór het einde van September 60.000 man in Korea te zullen hebben, waarmee dan een beslissende slag zal worden geleverd.

Amerika. — Naar de *New-York Herald* meldt, heeft de politie een complot ontdekt, om de kinderen van president Cleveland te stelen. Mevrouw Cleveland bevindt zich met de kinderen te Gray Gables, haar buitenverblijf wordt nu nauwlettend bewaakt.

— Naar men uit Chicago bericht, is er weer een aanslag gepleegd op een spoortrein, bij het station Eureka. Een onder de locomotief gelegde bom ontplofte en vernielde de Machine. Maar het was een geluk, dat het daarbij bleef, want de bom sprong vlak bij een wagen met dynamiet, en was dit mede ontploft, dan waren zeker de 183 passagiers in den trein allen gedood of deerlijk verminkt.

— Het heet, dat Debs, leider van den Amerikaanschen spoorwegstrike genoeg heeft van werkstakingen. Hij moet althans gezegd hebben, dat hij er nooit meer iets van wil weten. De laatste werkstaking had de bevolking vijandig tegen dit middel van propaganda gestemd, en de Regeering stond gereed werkstakingen met de bajonet te behandelen. Het volk, zegt Debs, moet nu maar met het stembiljet voor zijn rechten opkomen.

— Een ernstig spoorwegongeluk heeft plaats gehad te Lincoln, in Nebraska. Daar waar de Rock-Island lijn de Union Pacific kruist, ontspoorde op een hooge brug een trein, bestaande uit een locomotief en twee waggons en viel over de leuning. De stoomketel sprong en dientengevolge geraakte de brug met de waggons, in brand. De machinist en de stoker verloren het leven, terwijl tevens alle personen, vermoedelijk twaalf, die zich in den rookwagen bevonden, omkwamen. In den sleeping-car zaten 15 reizigers, die allen met eenige lichte kwetsuren vrijkwamen. Blijkbaar is het ongeluk veroorzaakt door boos opzet, want niet alleen waren de rails opgebroken, maar ook waren den dag te voren eenige verdachte personen in de buurt der brug gezien. De daders zijn echter niet bekend.

ADVERTENTIEN

VOOR de menigvuldige, oprechte en treffende bewijzen van deelneming ondervonden bij het overlijden en het ten grave dragen van den Hoogwaardigen Heer Mgr. **Joannes Cyprianus Schermer** in leven oud administrator van het Apostolisch Vicariaat, betuigen wij aan allen onzen welgemeenden en hartelijken dank.

Curaçao, den 7 September 1894.

† H. JOOSTEN,

Bisschop tt. van Marciana en Apostolisch Vicaris van Curaçao.

NADA DE BAÑOS DE MALAGA.

Tal vez tengas gusto en leer unas pocas líneas acerca de un pobre niño; especialmente si eres padre ó madre, y tienes hijos. Lo que de ese muchachito sé, lo he sabido por medio de una carta de su padre; y siento mucho que no diga mucho más de lo que realmente dice porque hay en ella mucha enseñanza. Sí, mucha enseñanza y una advertencia que todos los padres deberían tener grabada en el corazón.

Parece que dicho niño había venido sufriendo de una enfermedad durante cinco años. ¡Qué lástima! Yo diría más bien, qué vergüenza. Pero esperemos, y hagámos una ó dos preguntas. Cuando las personas mayores caen enfermas parece como que sobreentendemos que tienen ellas la culpa, y que lo merecen; mientras que los dolores del niño nos parecen contrarios á la justicia de la naturaleza. Pero ¿qué es la justicia de la naturaleza? ¡Ay eso no es ni la mitad tan fácil de responder como pudiera serlo; ¿No es verdad?

Su padre, el Sr. D. Antonio Rodríguez, de Granada, nos dice que la enfermedad de su hijo, era del hígado. Consultóse un médico tras otro, y se recomendaron y siguieron diferentes clases de tratamientos. Desgraciadamente no resultó alivio; ¿por qué no? ¿Por qué?... Espera un poco todavía. ¿Qué es la enfermedad del hígado? Porque es lo que primero tenemos que saber.

Es el negarse el hígado á separar la bilis de la sangre; bilis que dejada, así en la sangre, obra como un veneno lento. La lengua se cubre entónces de una capa; la cabeza duele y se siente embotada y pesada; los ojos y la piel toman un color amarillento; se sienten náuseas y frecuentes vértigos; las manos y pies se ponen fríos y pegajosos; vense volar manchas ante los ojos; se presenta en la garganta un fluido picante y acre, vienen la constipación, la coloración subida de la secreción de los riñones, la postración de nervios, la irritabilidad, la depresión de espíritu, y la creciente debilidad del cuerpo. A la larga, la enfermedad del hígado, no contrarrestada, produce la acción irregular del corazón, el reumatismo, la gota, y casi todas, ó todos los demás hasta una docena de desórdenes orgánicos Tratándose de adultos, lleva, con frecuencia, al suicidio y á otros crímines. Pero ¿por qué un niño se había de ver afligido por esa enfermedad? pronto vamos á verlo.

Después de haber fracasado el tratamiento casero, el Sr. Rodríguez llevó á su hijo á los baños de Málaga; pero de esta tentativo no se logró resultado por la razón de que los baños únicamente eran meros estimulantes de la acción de la piel, pero no le curaban aquella indigestión profunda, que era la causa verdadera de lo que se llamaba enfermedad de hígado.

En Málaga, encontró el padre á un caballero á quien relató los detalles del caso, y el desconocido comprendió al momento lo que se debía de hacer y le recomendó con eficacia la urgencia de emplear el popular remedio conocido por "Jarabe Curativo de la Madre Seigel."

El resultado de ello está patentizado por una carta del Sr. Rodríguez de fecha 28 de Agosto de 1893, en la cual dice: "Siguiendo el consejo de V., compramos el Jarabe en la droguería del Señor Canales, Calle de la Compañía, ya mi hijo empezó á tomarlo. Ahora estamos ya en casa, de regreso de Málaga, y tengo una gran satisfacción en informarle á V. que la medicina le ha surtido un efecto maravilloso. Cuanto tenga una oportunidad, se lo mandaré á V., para que pueda V. ver por s mismo el cambio que en él ha tenido lugar. V. recordará qué pálido y delgado estaba en los baños; pues ahora tiene el aspecto sano y robusto. Si á V. le parece que es prudente, recomendaré el Jarabe á la madre del niño, que está escrofulosa (Firmado) Antonio Rodríguez.

En conclusión, dirémos que indicaría mos la probabilidad de que el niño hubiese heredado esa tendencia á la pesadez de estómago, que con el tiempo dió lugar á las complicaciones de que el ya nombrado remedio le salvó. Los tales niños suelen presentarse alegres y precoces, aunque faltos de fuerza física, y por lo tanto los padres harán muy bien en no olvidar este caso, porque no hay otra medicina que haya ganado tan merecida alabanza de los pacientes de ambos sexos y de todas edades.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Caracas.		Venezuela		Philadelphia		Venezuela		Caracas.		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK	Juli	3	Juli	12	Juli	25	Aug.	4	Aug.	14	Aug.	23
Komt aan te CURAÇAO	,,	9	,,	18	,,	31	,,	10	,,	20	,,	29
Vertrekt van ,, ...	,,	10	,,	19	Aug.	1	,,	11	,,	21	,,	30
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	11	,,	20	,,	2	,,	12	,,	22	,,	31
Vertrekt van ,,	,,	12	,,	21	,,	3	,,	13	,,	23	Sept.	1
Komt aan te LA GUAYRA...	,,	13	,,	22	,,	4	,,	14	,,	24	,,	2
Vertrekt van ,, ..	,,	16	,,	25	,,	7	,,	17	,,	27	,,	5
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	17	,,	—	,,	8	,,	18		28	,,	6
Vertrekt van ,,	,,	17	,,	—	,,	8	,,	18	,,	28	,,	6
Komt aan te CURAÇAO	,,	18	,,	26	,,	9	,,	19	,,	29	,,	7
Vertrekt van ,, ...	,,	18	,,	26	,,	10	,,	20	,,	30	,,	7
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te setten en in te nemen	,,	19	,,	—	,,	11	,,	21	,,	31	,,	8
Komt aan te NEW-YORK...		25	Aug.	1	,,	17	,,	27	Sept	6	,,	1

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Juli	10	Juli	19	Aug	1	Aug.	11	Aug.	22
Komt aan te MARACAIBO......		11		20		2		12		28
Vertrekt van		15		24		8		18		
Komt aan te CURAÇAO......		16		25		9		19		2

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.